

## עפ"ת 37458/03/14 - אברהם גפן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים  
עפ"ת 14-03-37458 גפן נ' מדינת ישראל  
03 אפריל 2014

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף  
המערער  
נגד  
מדינת ישראל  
המשיבה

nocchim:

ב"כ המערער - עו"ד שלומי בר  
ב"כ המשיבה - עו"ד רזוי כבאז  
המערער הופיע

[פרוטוקול הושמטה]

### פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיית ראיות בכר שביום 11.04.2013 בנהגו רכב בגבעת שמואל, תוך שהוא מבצע פנית פרסה ובכר סטה מנתיבו, גרם לתאונה דרכים בכר שחסם דרכו של רוכב אופנו, אשר התנגש בו.

רוכב האופנו נפגע כתוצאה מההתאונה פגיעות של ממש, נגרם לו שבר בקף יד שמאל, שבר בשן ובעיקר עבר כריתת טחול ואושפץ לשמנוה ימים בבית החולים.

לאחר הרשותו גזר בית משפט קמא על המערער עונש פסילה בפועל של שנתיים ימים, קנס בסך 3,000 ₪, פסילה ומאסר על תנאי.

תוך כדי ההליכים, בשלב מסויים שבו המערער חזר בו מהסדר טיעון אליו הגיע עם התביעה ובהינתן שלא התקיים לישיבת הוכחות, הורה בית משפט קמא שהמערער גם ישא בהוצאות אותה ישיבה אליה התקיימו עד תביעה.

הערעור הוא han על פסיקת ההוצאות והן על שני חלקיו פסק הדין, דהינו, על עצם הרשותה ועל מידת העונש.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

בהרשותו את המערער קבע בית משפט קמא קביעות עובדה וממצאי מהימנות חד-משמעות, על-פיים, המערער התרשל בכך שיצא במקומם לא נכון לבצע פנית פרסה, לא הביט לכיוון נסיעתו שלו ממנה הגיע האופנוו ובכך יצר את המצב המשוכן שגרם לתאונת.

באותה הכרעת דין קבע בית משפט קמא חד-משמעות שאין הוא מקבל את גרסת המערער ואת גרסת עד ההגנה שלו, מומחה מטעמו, כי מי שהתרשל והביא לجريمة התאונה הוא רוכב האופנוו, אפילו לא ברמה של רשלנות תורמת, ככלומר שלעמדת בית משפט קמא לא הייתה כל אחריות לجريمة התאונה על רוכב האופנוו.

לענין הוצאות כבר אומר שהנני מקבל את הערעור - המערער הציג תעוזת רופא על כך שהיא חוללה ביום הדיון שבשלו נפקנו נגדו הוצאות בשל אי-הופעה. יתרה מכך, מביעד מועד בקש דחיה של הדיון בשל המחלתה, ומעבר לכך אומר שמצאתי קושי בכך שהוטלו הוצאות רק אחרי שהמעערר חזר בו מasadר טיעון. הוצאות בטלות.

במידה והמעערר שילם את הוצאות, הן יוחזו לו.

לענין הרשות המערער בדיון, ב"כ המערער, אمنם בהמלצת בית המשפט, חזר בו מהרעור, ולכן נדחה.

באשר לעונש, העונש איננו חמוץ יתר על המידה, בודאי לא כזה המצדיק התערבות. בהנחה אין רשלנות תורמת של רוכב האופנוו - כאן המקום להזכיר שמדובר ברוכב אופנוו שנסיעתו לא הייתה מבוטחת כפי שאמר בעצמו עובר לجريمة התאונה, והנני סובב שעיל-פי הראיות שהוצעו בפני בית משפט קמא, אי-הראיה של הרכב الآخر והצורך לצפות את הגעתו והימצאותו על הכביש היה במרקחה זה הדדיים. הנני סובב שבנסיבות מקרה זה, כפי שציריך היה המערער לצפות את הגעתו של רוכב האופנוו, ציריך היה רוכב האופנוו, כשירד אל הכביש, להיות עיר לכך שהמעערר נמצא על הכביש.

על-פי הנسبות, ובහינתן שמדובר בפנית פרסה ולא בסטייה קלה, סבור אני שגם הנפגע התרשל בכך שלא ראה את המערער, אם אכן לא ראה אותו כפי שאמר.

הנני קבע אףוא קיומה של רשלנות תורמת לצורך גזר דין והנני מתყן את גזר דין של בית משפט קמא רק ברכיב הפשילה בפועל, ומעמיד את הפשילה בפועל על שנה חסר יום בלבד מיום הפקחת הרישון בפועל.

יתר רכיבי גזר דין ישארו על כנמן.

הנני מאפשר לערער, לפנים משורת הדיון, תשלום את התשלום הראשון של הקנס עד יום **10.04.14** במקומם **01.04.14** ללא תוספת פיגורים.

ניתן והודיע היום, ג' ניסן התשע"ד,  
03/04/2014, במעמד הנוכחים.  
רענן בן-יוסף, שופט

קלדנית: נופר ד.

הוקלד על ידי סיגל זי

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - [verdicts.co.il](http://verdicts.co.il)